

ปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนกับประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

นวมินทร์ กินทร์^{1*} และในตะวัน กำหอม²

^{1*} นักศึกษา วิทยาลัยทองสุข 99/79 Boromarajonani Road, กรุงเทพฯ 10170

² อาจารย์ วิทยาลัยทองสุข 99/79 Boromarajonani Road, กรุงเทพฯ 10170

ADMINISTRATIVE FACTORS IN TEACHING RESOURCES AND THE EFFECTIVENESS OF EDUCATIONAL PERSONNEL IN THE NORTHEASTERN SPECIAL EDUCATION CENTER

Nawamin Kinnaree^{1*} and Naitawan Kumhom²

^{1*} Student, Thongsuk College, 99/79 Boromarajonani Road, Bangkok 10170, Thailand

² Lecture, Thongsuk College, 99/79 Boromarajonani Road, Bangkok 10170, Thailand

*Corresponding author e-mail: nawamin.k@gmail.com

วันที่รับบทความ 2 ธันวาคม 2568 วันที่แก้ไขบทความ 17 ธันวาคม 2568 วันตอบรับบทความ 19 ธันวาคม 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษาระดับปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอน 2) ศึกษาประสิทธิผล และ 3)ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนกับประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรทางการศึกษา จำนวน 385 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามการสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ แจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าอันดับที่ 1 คือด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน รองลงมาคือ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และอันดับสุดท้ายคือ ด้านเทคโนโลยี ตามลำดับ 2) ประสิทธิภาพโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านพบว่า ด้านที่อยู่ในระดับมาก อันดับที่ 1 คือด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก รองลงมา คือด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และอันดับสุดท้าย คือ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ตามลำดับ 3) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนกับประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้วยวิธีถดถอยพหุคูณ มีค่าเท่ากับ 0.900 และสามารถอธิบายความผันแปรของปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนกับประสิทธิผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้ร้อยละ

ละ 91.10 ($R^2=0.911$)และผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนกับประสิทธิผล และพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: ปัจจัยทางการบริหาร ทรัพยากรการเรียนการสอน ประสิทธิภาพ

Abstract

This study aims to 1)Study strategies to promote parental participation in pre-primary education. Wat Phuttham Rangsi School (Uaychai Anusorn) Nakhon Pathom Primary Educational Service Area Office 2 2) To compare strategies for promoting parental participation in pre-primary education. Wat Phuttham Rangsi School (Uaychai Anusorn) Nakhon Pathom Primary Educational Service Area Office 2According to parents' opinions, classified by parents' educational level.The sample group used in this study were student parents. Wat Phuttham Rangsi School (Uay Chai Anusorn) number of 66 people It was obtained by determining the sample size according to Krejci and Morgan's tables and using a simple random sampling method.The instrument used to collect data was a questionnaire. The statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation and One-Way ANOVA.

The results of the study found that strategies to promote parental participation in pre-primary education Wat Phuttham Rangsi School (Uaychai Anusorn) Nakhon Pathom Primary Educational Service Area Office 2 in overall was in moderate level. When considered to the participation in activities organizing between school and local communities aspect, the participation in religious activities, culture and traditions aspect were at the same high level, except the aspect of relationship between school and communities, establishing the parent and alumni network and public communication that offer activities and school accomplishment were in moderate level. The comparative study revealed that parent who had difference level of education had the indifferent opinion toward promoting strategy of parent's participation in education administrators.

Keyword: Strategy, Promotion, Participation

บทนำ

ทรัพยากรมนุษย์นับเป็นทุนที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนพัฒนาประเทศที่มุ่งเน้นให้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนา

คุณภาพการศึกษา ทำให้ทรัพยากรบุคคลของชาติมีคุณภาพ มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ และคุณธรรมสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขต่อไป (ทับทิม แสงอินทร์, 2559) “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาประเทศ โดยเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คือ “การศึกษา” ทั้งนี้ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการจะช่วยให้คนมีความรู้ มีสติปัญญา และเกิดการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ดังนั้น รัฐบาลไทยได้ตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญในการส่งเสริมให้คนในประเทศได้รับการศึกษานำไปสู่การอยู่ดีมีสุขของคนไทยทั้งปวง (ฤทัยรัตน์ ปัญญาสิมและดวงใจ ชนะสิทธิ์, 2560) จากการเปลี่ยนแปลงของการปฏิรูปการศึกษาดังกล่าวซึ่งเป็นการกระจายอำนาจ ซึ่งการบริหารและการจัดการศึกษาของประเทศไทยจึงมีแนวทางที่ชัดเจน เกี่ยวกับการกระจายอำนาจ การจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือหน่วยงานระดับปฏิบัติมีอำนาจในการตัดสินใจและสนับสนุนให้

กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) โดยกำหนดไว้เป็นเป้าหมายที่ 1 คนไทยและการศึกษาไทยมีคุณภาพและได้มาตรฐานระดับสากล (สิทธิชัย อุตทาศา และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ, 2563) โดยจากแผนการปฏิรูปดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายในการยกระดับโรงเรียนชั้นนำ ที่มีความพร้อมสู่โรงเรียนดี มีมาตรฐานสากล เพื่อให้เป็นโรงเรียนที่มีระบบการพัฒนาผู้เรียน ให้มีศักยภาพเป็นพลเมืองโลก ซึ่งมีอัตลักษณ์สำคัญ 2 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการสอน และ ด้านการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ ด้วยความสำคัญของนโยบายข้างต้นโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการและโรงเรียนอื่น ๆ ที่เตรียมเข้ารับการยกระดับมาตรฐานโรงเรียนสู่สากลในอนาคต จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง ตระหนักถึงความสำคัญในการร่วมกันผลักดันการทำงานให้มีคุณภาพ เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิผล ของโรงเรียนตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ประสิทธิผลเป็นระดับ ที่องค์การดำเนินการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด (Robbins, 1996) โดยมีความสำคัญยิ่งต่อการดำเนินการของโรงเรียนเนื่องจากแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนเกิดจากความต้องการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งหวังให้เกิดความเสมอภาคของการให้บริการการศึกษาแก่เด็กไทยทุกคนมีความเท่าเทียมกันในคุณภาพของการจัดการศึกษาในโรงเรียน และลดความเหลื่อมล้ำในคุณภาพของผลผลิต ซึ่งหมายถึงคุณภาพของผู้เรียนที่ได้มีการกล่าวถึงอย่างกว้างขวางเป็นสากล ดังที่สถาบันนานาชาติ เพื่อการวางแผนการศึกษาขององค์การยูเนสโกได้กำหนดแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วยมิติที่สัมพันธ์กัน 3 มิติ คือ คุณภาพของทรัพยากรที่ใช้ในการเรียน การสอนและคุณภาพ ของครูและบุคลากรทางการศึกษา คุณภาพของกระบวนการเรียนการสอน และคุณภาพของผลผลิต (Grisay & Mahlek, 1991) สอดคล้องกับCameron and Whetten (1996)ได้ให้ข้อสังเกตว่าในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมาความมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลขององค์การกลายเป็นแนวคิดสำคัญของทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาองค์การทั้งนี้โรงเรียนจะเน้นไปที่ “คุณภาพ” “ความเป็นเลิศ” “การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง” และ “การปรับเปลี่ยน” ซึ่งก็คือความมีประสิทธิผลขององค์การ นั่นเอง ในปัจจุบัน แนวคิด ประสิทธิภาพขององค์การจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานขององค์การทุกประเภท เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิผลในผลผลิต บริการและผู้รับบริการในทุกกลุ่มและทุกประเภทขององค์การ ด้วยเหตุนี้ผู้บริหารในฐานะผู้นำ จะต้องคำนึงถึงการบริหารเพื่อให้เกิดประสิทธิผลขององค์การเป็นสำคัญ (Sallis & Jones, 2002)

ภารกิจงานดำเนินการจัดการศึกษาของศูนย์การศึกษาพิเศษได้ขยายตัวและมีบทบาทหน้าที่เพิ่มมากขึ้น จนได้มีการตั้งศูนย์การศึกษาพิเศษ เพื่อจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ ทั่วไปที่พลาดและขาดโอกาสทางการศึกษาให้ได้รับการศึกษาตลอดชีวิตปัจจุบันมีฐานะเป็นศูนย์ การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เป็นงานที่มีขอบข่ายกว้างขวาง ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ มีกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบสำหรับให้บริการแก่เด็กพิการและเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษ โดยเฉพาะเด็กพิการที่มีความยากจน ได้มีโอกาสรับการศึกษาและการพัฒนา ตามสภาพความพร้อมได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีจุดมุ่งหมาย ในการจัดการศึกษาให้เด็กพิการ และเด็กลักษณะที่มีความต้องการพิเศษ มีคุณภาพชีวิตและ ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยให้บริการทางการศึกษาในหลากหลายรูปแบบ อย่างไรก็ตาม แม้ว่า ศูนย์การศึกษาพิเศษจะได้รับความนิยมในพื้นที่อันเนื่องมาจากสาเหตุเกี่ยวกับบริบททางสังคม วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของพื้นที่แต่เมื่อพิจารณาด้านคุณภาพ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่ควรปรับปรุง และยังคงประสบปัญหาในภาพรวมของด้านต่าง ๆ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2556) คือ สังคมส่วนใหญ่มองการศึกษาพิเศษเป็นทางเลือก สุดท้ายไม่นิยมเรียน เพราะไม่มีความไว้วางใจในการฝากเด็กมาเรียน โดยที่สังคมมองผลผลิตของการศึกษา พิเศษยังไม่มีคุณภาพ อันส่งผลถึงกลุ่มเป้าหมายของศูนย์การศึกษาพิเศษเป็นผู้ด้อยฐานะทางเศรษฐกิจ และย้ายถิ่นสูงไม่สามารถเข้ารับบริการร่วมกิจกรรมได้ต่อเนื่อง ซึ่งความพร้อมทางด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารของหน่วยงาน/ผู้จัดบริการ ส่งผลให้กลุ่มเป้าหมายเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ไม่เท่ากัน และกระแสโลกาภิวัตน์และวัตถุนิยม ทำให้ข้อมูลไหลบ่าเข้าถึงประชาชนได้เร็วและหลากหลาย ทำให้ศีลธรรมเสื่อม การจัดการเรียนรู้ให้เป็นคนดีทำได้ยากขึ้น นั้นมาจากการบริหารจัดการ ในระดับสำนักที่ไม่เป็นนิติบุคคลตามโครงสร้าง ปฏิรูประบอบราชการ 2546 ทำให้ฐานะ ของหน่วยงานเป็นเพียงสำนักขนาดใหญ่ (ทวิศักดิ์ สมนอก, 2562)

ประสิทธิผลของสถานศึกษาจึงมีความสำคัญเพื่อยกระดับมาตรฐานศูนย์การศึกษาพิเศษสู่สากลในอนาคต จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตระหนักถึงความสำคัญในการร่วมกันผลักดันการทำงานให้มีคุณภาพ เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ประสิทธิผลเป็นระดับ ที่องค์กรดำเนินการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด โดยมีความสำคัญยิ่งต่อการดำเนินการของศูนย์การศึกษาพิเศษเนื่องจากแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของศูนย์การศึกษาพิเศษเกิดจากความต้องการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งหวังให้เกิดความเสมอภาคของการให้บริการการศึกษาแก่เด็กไทยทุกคนมีความเท่าเทียมกันในคุณภาพของการจัดการศึกษาในศูนย์การศึกษาพิเศษและลดความเหลื่อมล้ำในคุณภาพของผลผลิต ซึ่งหมายถึงคุณภาพของผู้เรียนที่ได้มีการกล่าวถึงอย่างกว้างขวางเป็นสากล (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2558) ซึ่งแนวคิดประสิทธิผลขององค์การจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานขององค์การทุกประเภทเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิผลในผลผลิต บริการและ ผู้รับบริการในทุกกลุ่มและทุกประเภทขององค์การ ด้วยเหตุนี้ผู้บริหารในฐานะผู้นำ จะต้องคำนึงถึงการบริหาร เพื่อให้เกิดประสิทธิผลขององค์การ เป็นสำคัญ (Robbins, 2002) ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาปรับปรุงศูนย์การศึกษาพิเศษมีบทบาทและอิทธิพลต่อการดำเนินงานที่จะนำพาศูนย์การศึกษาพิเศษไปสู่ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพสูงสุดมีความรู้และ

ทักษะที่แข็งแกร่งและเหมาะสม เป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ระดับสูง และการดำรงชีวิตในอนาคต ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการในฐานะหน่วยงานหลัก ในภาคการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพคนของประเทศ ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการมุ่งสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาค้นหาให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรมและจริยธรรม ภายใต้วิสัยทัศน์ที่ว่ามุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขในสังคม

ศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือสังกัดสำนักบริหารการการศึกษา มีการประกันคุณภาพการศึกษาโดยดำเนินการผสมผสานอยู่ใน กระบวนการบริหารและการจัดการเรียนการสอนตามปกติของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของ ผู้เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา การประเมินคุณภาพทางการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับดี แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อยู่ในระดับ ปานกลาง เพราะนักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษมีสติปัญญาไม่เท่ากับนักเรียนปกติดังนั้นจำเป็นต้อง พัฒนาปัจจัยด้านการบริหารและด้านทรัพยากรการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยอาศัยปัจจัย การบริหารหลาย ๆ ประการ ได้แก่ ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยีและหลักสูตรมาช่วยให้เกิดประสิทธิผล (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2565)

จากสภาพและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนกับ ประสิทธิภาพของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการกำหนดนโยบายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตลอดจนการกำหนดยุทธศาสตร์และกลวิธีที่จะนำไปสู่การดำเนินงานของ ศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนกับประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนกับประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Study) ทำการวิจัย โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัยมีดังนี้

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยไม่ทราบขนาดของประชากรที่แน่ชัด และไม่ทราบสัดส่วนของประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ คือ บุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 385 คน ได้มาโดยใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ ทาร์โร ยามาเน่ (Taro Yamane. 1970: 607 – 610 อ้างถึงใน ในตะวัน กำหอม, 2559)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วยตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามมีรายละเอียดดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่ ปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใน 3 ด้าน ดังนี้ ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ด้านเทคโนโลยี ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

2. ตัวแปรตาม (Dependent variables) คือ ประสิทธิภาพของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใน 4 ด้าน ดังนี้ ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนกับประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งแบบสอบถามดังกล่าว ได้สร้างขึ้นมาจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาให้มีความเหมาะสมครอบคลุมตัวแปร เนื้อหา วัตถุประสงค์ โดยได้รับการเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ในการตรวจสอบและหาความเชื่อมั่น (IOC) ภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างใกล้ชิด แบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามระดับปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะเป็นแบบปลายปิดใน 3 ด้าน ได้แก่ ประกอบด้วย ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ด้านเทคโนโลยี ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน โดยมีหลักเกณฑ์การประเมินผล โดยแต่ละข้อเป็นการให้ความสำคัญในแต่ละด้าน ลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท สเกล (Likert Scale) (ในตะวัน กำหอม, 2559)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามระดับประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะเป็นแบบปลายปิดใน องค์ประกอบทางการศึกษาโรงเรียนทางเลือกตามแนวคิดมอนเตสซอรี 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนโดยแต่ละข้อเป็นการให้ความสำคัญในแต่ละด้าน ลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท สเกล (Likert Scale) (ในตะวัน ก้าหอม, 2559)

2. การพัฒนาเครื่องมือ

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสังเคราะห์จิตพฤติกรรมกรรมการบริหารสถานศึกษาต่อขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

2.2 สร้างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงของเนื้อหา เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถาม สื่อความหมายชัดเจนผู้อ่านแล้วเข้าใจ และนำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความเที่ยงในเนื้อหา (Content Validity) และพิจารณาความเหมาะสมของสำนวนภาษาที่ใช้สื่อความหมายให้ชัดเจนและใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence หรือ Index of Concordance) หรือเรียกว่า IOC โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พิจารณาลงความเห็น ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.6-1.0 แสดงว่า เป็นแบบสอบถามที่ใช้ได้ และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2.3 นำแบบสอบถามที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาไปทดลองใช้ (Try-out) กับบุคลากรทางการศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

2.4 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาตรวจให้เชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามแบบครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .899

2.5 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 385 ชุด เพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเท่ากับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แจกแบบสอบถามและชี้แจงพร้อมอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามอย่างถูกต้องให้ตอบแบบสอบถามทราบ รวมถึงชี้แจงให้ทราบวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยตนเองทั้งหมด

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ทุกฉบับ และนับจำนวนให้เท่ากับจำนวนประชากร กรณีแบบสอบถามไม่ครบถ้วนหรือไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจะดำเนินการแจกแบบสอบถามใหม่อีกครั้ง เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วน

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลเพื่อหาค่าสถิติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามระดับปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายชื่อและรายด้าน แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบคำบรรยาย กำหนดระดับการปฏิบัติ ออกเป็น 5 ระดับ โดยการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลกับเกณฑ์แปรผลค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ (ในตะวัน กำหอม, 2559)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามระดับประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายชื่อและรายด้าน แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบคำบรรยาย กำหนดระดับการปฏิบัติ ออกเป็น 5 ระดับ โดยการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลกับเกณฑ์แปรผลค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ (ในตะวัน กำหอม, 2559)

ตอนที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยนำข้อมูลแบบสอบถามในตอนที่ 1 และข้อมูลแบบสอบถามในตอนที่ 2 นี้ไปวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านต่าง ๆ ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Correlation) และวิเคราะห์ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Correlation) มีดังนี้

1. ค่า r เป็นบวก และเข้าใกล้ 1 หมายถึง ตัวแปร X และ Y มีความสัมพันธ์กันมากในเชิงเส้น และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้าตัวแปรตัวหนึ่งเพิ่มขึ้น อีกตัวแปรหนึ่งและมีการเพิ่มขึ้น หรือถ้าตัวแปรหนึ่งลดลง อีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าลดลงด้วย

2. ค่า r เป็นลบ และเข้าใกล้ -1 หมายถึง ตัวแปร X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้าตัวแปรหนึ่งเพิ่มขึ้น อีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าลดลง หรือถ้าตัวแปรหนึ่งลดลง อีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าเพิ่มขึ้น

3. ถ้า r มีค่าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย

4. ถ้า r เท่ากับ 0 แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

เกณฑ์ในการพิจารณาความสัมพันธ์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ดังนี้

0.81-1.00 ความหมาย มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก

0.61-0.80 ความหมาย มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

0.41-0.60 ความหมาย มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

0.21-0.40 ความหมาย มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

0.01-0.20 ความหมาย มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก

0.00 ความหมาย ไม่มีความสัมพันธ์เลย

Multiple Regressions

ใช้เมื่อทำการสร้างสมการถดถอย ประกอบไปด้วยตัวแปรทำนายตั้งแต่ 1 ตัวขึ้นไปและตัวแปรเกณฑ์ 1 ตัว โดยตัวแปรทั้งหมดควรจะอยู่ในมาตราวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale ถ้ามีตัวแปรใดอยู่ในมาตราวัดระดับ Nominal คือ Ordinal Scale ควรจะเปลี่ยนให้เป็นตัวแปรดัมมี่ (Dummy Variable)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการบริหาร คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) สถิติที่ใช้วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนกับประสิทธิผล เป็นการนำสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ใช้ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนกับประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาคุณวุฒิการศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้โดยผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ค่าสถิติโดยการวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) และการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ซึ่งเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ค่าที่ได้เรียกว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ปกติจะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00

สรุปผล

1. ปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนของบุคลากรทางการศึกษาคุณวุฒิการศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าอันดับที่ 1 คือด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน รองลงมาคือ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และอันดับสุดท้ายคือ ด้านเทคโนโลยี ตามลำดับ
2. ประสิทธิภาพของบุคลากรทางการศึกษาคุณวุฒิการศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านพบว่า ด้านที่อยู่ในระดับมาก อันดับที่ 1 คือด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก รองลงมา คือด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และอันดับสุดท้ายคือ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนกับประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาคุณวุฒิการศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Correlation)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนกับประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาคุณวุฒิการศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.761 โดยมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลของ

บุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ด้านเทคโนโลยี มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.720 โดยมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.686 โดยมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนกับประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้วยวิธีการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนกับประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ด้านเทคโนโลยี ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเท่ากับ 0.900 และสามารถอธิบายความผันแปรของประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้ร้อยละ 90.00 ($R^2=0.911$) โดยสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์

$$Y = a + B_1 X_1 + B_2 X_2 + B_3 X_3$$

$$\text{Decision} = .1.616 + .090 + .042 + .088$$

$$(3.449) \quad (2.116) \quad (4.123)$$

จากสมการพยากรณ์พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลทางบวกต่อ ได้ดีที่สุด คือ ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน รองลงมาคือ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนและอันดับสุดท้าย คือ ด้านเทคโนโลยี

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนกับประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ทุกสมมติฐานมีความสอดคล้อง คือ 1) ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) ด้านเทคโนโลยี ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3) ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนส่งผลทางบวกต่อประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือและพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าอันดับที่ 1 คือด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน รองลงมาคือ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และอันดับสุดท้ายคือ ด้านเทคโนโลยี ตามลำดับสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตติกาล ช่วยเชิด (2565) การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง ผลการวิจัยพบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา ของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนองโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือด้านการตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ รองลงมา คือ ด้านความยึดมั่นผูกพัน ด้านความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน และอันดับสุดท้ายคือด้านการไว้วางใจกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชริกา ไชยเดช (2563)สมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 6 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ การ ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสมรรถนะของผู้บริหาร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาตนเอง อยู่ในระดับมาก ด้านการบริการที่ดีอยู่ในระดับมาก และด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2. ประสิทธิภาพของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านพบว่า ด้านที่อยู่ในระดับมาก อันดับที่ 1 คือด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก รองลงมา คือด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน และอันดับสุดท้ายคือ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งนภา โปธิ (2565) เรื่องการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตติกาล ช่วยเชิด (2565)การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา ของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา รองลงมา คือด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก และอันดับสุดท้ายคือด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนพัฒนาสถานศึกษา และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ น้ำฝน โงษาฤทธิ์ (2563) เรื่อง ทักษะของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดมุกดาหาร การศึกษาพิเศษ ภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดมุกดาหาร การศึกษาพิเศษ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมเห็นว่ามีผลการอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีการดำเนินการอันดับที่ 1 คือด้านครูผู้สอน อันดับที่ 2 คือ ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อันดับที่ 3 คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน อันดับที่ 4 คือ ด้านการบริการนักเรียน อันดับที่ 5 คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม และอันดับสุดท้าย คือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ตามลำดับและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชริกา ไชยเดช (2563)สมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 6 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษการ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าสูงเฉลี่ยสูงสุด คือด้านคุณภาพอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านวิธีการอยู่ในระดับมาก ด้านต้นทุนอยู่ในระดับมาก ด้านปริมาณอยู่ในระดับมาก และด้านเวลาอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางการบริหารด้านทรัพยากรการเรียนการสอนกับประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ด้านทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.761 โดยมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ด้านเทคโนโลยี มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.720 โดยมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.686 โดยมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตติกาล ช่วยเชิด (2565) การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง โดยภาพรวม มีค่าความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย
 - 1.1 ผู้บริหารต้องจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดการเรียน
 - 1.2 ผู้บริหารต้องสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอในการจัดซื้อ วัสดุ อุปกรณ์ด้านเทคโนโลยี
 - 1.3 เกณฑ์การประเมิน ระดับการสอน และการเน้น เนื้อหา ต้อง เหมาะกับระดับการเรียนการสอนของนักเรียน
2. ข้อเสนอในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความมั่นคงก้าวหน้าของครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ

2.2 ควรวิจัยรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

เอกสารอ้างอิง

- ชริกา ไชยเดช. (2563). *สมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา* เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 6 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม.
- ทวีศักดิ์ สมนอก. (2562). *การพัฒนาารูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25*. (ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทับทิม แสงอินทร์. (2559). *การบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี*. (การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- น้ำฝน โงษาฤทธิ. (2563). *ทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดมุกดาหาร การศึกษาพิเศษ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. (หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). วิทยาลัยทองสุข.
- ในตะวัน กำหอม. (2559). *การวิจัยทางการศึกษา*. เล่ม 2. วิทยาลัยทองสุข. กรุงเทพฯ
- รัตติกาล ช่วยเชิด. (2565). *การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษาของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง*. (หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). วิทยาลัยทองสุข.
- รุ่งนภา โพธิ. (2565). *การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง*. (หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). วิทยาลัยทองสุข
- ฤทัยรัตน์ ปัญญาสิมและดวงใจ ชนะสิทธิ์. (2560). *การบริหารรวมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9*. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 9(1), 229-313.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2556). *แนวทางการพัฒนาสถานศึกษาต้นแบบ การเรียนรวม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *“หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระยะแรกเริ่มของศูนย์การศึกษาพิเศษฉบับปรับปรุง.”* [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.lampangsec.go.th/images/pdf/Course/manualEI.pdf?fbclid=IwAR1jxKQTqK6K9KxQtMcxhnSki43NvjJncjBph1e3Cos_cD6xelTFHLVXORI สืบค้น 19 มีนาคม 2566.

- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). *หลักการพื้นฐานการศึกษาพิเศษ*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สิทธิชัย อุตทาสา และพิมลพรรณ เพชรสมบัติ. (2563). การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4. *วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์*, 5(3), 30-42.
- Cameron, K.S., and Whetten, D.A. (1996). Organizational Effectiveness and Quality: The Second Beneration. *Higher Education Handbook of Theory and Research*, 11, 265-306.
- De Cenzo, D.A. and Robbins, S.P. (1996). *Human Resource Management*. John Wiley and Sons, New York.
- Grisay a. & mahlek l. (1991). *The quality of education in developing countries*. Areview of some research studies and policy documents.unesco: iiep.
- Sallis, E., & Jones, G. (2002). *Knowledge Management in Education: Enhancing Learning & Education*. London: Kogan Page.